

د فرانسې د چارلي اېېډو مجلې د اسلام د ستر پېغمبر ﷺ د سپکاوي په نيت د هغه مبارک کاریکاتورونه چاپ او خپاره کړل، چې د اسلامي امت غوسه او قهر يې راوپاراوه، لاريونونه يې وويستل او د مجلې د بندېدو او کارکوونکو د محاکمې غوښتنه يې وکړه.

جمعيت اصلاح هم په خپل نوبت د فرانسوي مجلې دغه ناوړه عمل وغند، د هغې په غبرگون کې يې د رسول الله ﷺ د ژوند او پيغام په اړه د يوميليوني بروسر د چاپ او خپراوي اعلان وکړ، چې الحمدلله د ملت لخوا يې تود هرکلی وشو او د مالي لگښت په برخه کې يې په خلاص لاس مرستې وکړې.

د رسول الله ﷺ لنډ ژوند ليک

نوم يې محمد د پلار نوم يې عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم بن عبدالمناف بن قصي بن کلاب بن مری بن کعب بن لوی بن غالب بن فهر. د فهر (لقب قريش) و او همدغه ته د قريشو قبيله منسوبه ده.

مورنی نسب:

مور يې آمنة بنت وهب بن عبدالمناف بن زهره بن کلاب بن مري ده. د رسول الله ﷺ پلار عبدالله د ده له زېږېدنې څخه شپږ مياشتې مخکې په يثرب (مدينه) کې وفات شو.

رسول الله ﷺ د دوشنبې په ورځ د ربیع الاول په نهمه او يوه روايت کې دولسمه نيټه، د فيل په کال (د ۵۷۱ ميلادي کال) د اپريل په شلمه نېټه پيدا شو، چې نيکه يې (عبدالمطلب) ور باندې محمد نوم کېښود. د رضاعت (تي ورکولو) لپاره حليمې سعدیې ته ورکړل شو. په شپږ کلنۍ کې يې مور د مکې او مدينې تر منځ په (ابوا) نومي ځای کې وفات شوه. په اته کلنۍ کې يې نيکه عبدالمطلب له دنيا څخه سترگې پټې کړې. په شل کلنۍ کې يې د خپلو ترونو سره د فجار په جنگ کې گډون وکړ.

په ۲۵ کلنۍ کې يې د مکې د يوې شتمنې ميرمنې (خديجې رضي الله عنها) په مال د تجارت لپاره د هغې له غلام ميسره سره شام ته په سفر ولاړ.

له دغه سفر وروسته (خديجې رضي الله عنها) ورته د واده پيغام ورکړ. چې د محمد ﷺ له لوري ومنل شو. په دې وخت کې د رسول الله ﷺ عمر ۲۵ کاله او دخديجې عمر ۴۰ کاله ؤ. له خديجې (رضی الله عنها) څخه يې دوه زامن قاسم او عبدالله، او څلور لوڼه: زينب، رقيه، ام کلثوم او فاطمه وې.

له بعثت څخه وړاندې رسول الله ﷺ په قريشو کې په صادق، امين اوښو اخلاقو مشهور ؤ.

د څلويښت کالو په پوره کېدو سره ورته دمکې په حرا غار کې د ۶۱۰م کال داگست په لسمه نيټه، درمضان المبارک په ۲۱مه، د دوشنبې په ورځ جبرائيل عليه السلام اولنۍ وحې (اقرأ باسم ربك الذی خلق) راوړه.

د دعوت په اوله ورځ:

خديجه، زيد بن حارث، علي او ابوبکر رضي الله عنهم په اسلام مشرف شول. درې کاله يې پټ دعوت وکړ او په دغې موده کې له دير شو څخه زيات کسان مسلمان شول. د نبوت په څلورم کال د دعوت د ښکاره کولو حکم وشو. په پنځم کال د قريشو د ظلم له امله ۱۲ مسلمان سړي او څلور مسلمانې ښځې حبشې ته په هجرت کولو مجبور شول. د نبوت په شپږم کال حمزه او عمر (رضی الله عنهم) په اسلام مشرف شول.

دبعثت په اوم کال ۹۱ کسانو حبشې ته د دويم ځل لپاره هجرت وکړ، چې په دې ډله کې ۸۳ نارينه او ۱۸ ښځې وې. په همدې کال قريشو له بني هاشم (چې د رسول الله ﷺ خاندان ؤ) سره مقاطعه وکړه او له ابولهې پرتې يې ټول د ابوطالب په دره کې محاصره کړل. چې يو کال وروسته د محرم په مياشت کې دغه ظالمانه پرېکړه پای ته ورسېده. او په همدې کال د رجب په مياشت کې خديجه رضي الله عنها د ۶۵ کالو په عمر وفات شوه.

په همدې کال له مکې بهر هم ددعوت لړۍ پيل شوه چې د رسول الله لومړی دعوتي سفر د طائف ښار ته ؤ، د هغه ځای د خلکو له لوري په کايو وويشتل شو.

د بعثت د لسم کال د حج په موسم کې د مدينې (يثرب) شپږ کسان په اسلام مشرف شول. په دولسم کال د رمضان يا په ديارلسم کال د محرم يا ربیع الاول په مياشت کې د اسراء او معراج واقعه رامنځ ته شوه .

د دولسم کال د حج په موسم کې د مدينې ۱۲ کسانو له رسول الله ﷺ سره بيعت وکړ. مدينې ته اولنی سفير (ددعوت لپاره) مصعب بن عمير رضي الله عنه ولېږل شو. په ديار لسم کال د حج په وخت کې د صفر د مياشتې په ۲۷مه نېټه يې دشيپ له لوري له خپل ملگري ابوبکر صديق رضي الله عنه سره له مکې نه مدينې منورې ته هجرت پيل کړ چې د ربیع الاول په اتم نېټه د دوشنبې په ورځ قباء (مدينې منورې ته نږدې سيمې) ته ورسېدل.

په مدينه کې د ابو ايوب انصاري په کورکې ديره شو. هلته يې هم تر هرڅه لومړی د مسجد بنسټ کېښود چې اوس په نبوي مسجد مشهور دی.

دمدينې دټولو اوسيدونکو تر مينځ يو دفاعي تړون لاسليک شو. د نبې عليه السلام په مشرۍ په مدينه کې د اسلامي دولت بنسټ کېښودل شو.

دهجرت په دوهم کال د رمضان ۱۷ مه دجمعې په ورځ دمحمد ﷺ دقيادات لاندې د اسلامي لښکر او د ابو جهل(عمرو بن هشام) دمشرۍ لاندې د کفري لښکر ترمينځ نښته وشوه.په دغه جنگ کې دمسلمانانو شمېر ۱۳۱۳او د قريشو شمېر ۱۳۰۰ جنگيالي وو. د مسلمانانو څخه څوارلس مسلمانان شهيدان او د مشرکانو څخه اويا کسان ووژل او ۷۰ کسان ونيول شول. په همدې کال د شوال په نيمايي کې د يهودو قبيله (بنو قينقاع) د يوې مسلمانې مېرمنې سره د بد چلند له امله له مدينې څخه وايستل شوه.

د هجرت درېيم کال کې د اُحد د غره په لمن کې د رسول الله ﷺ تر مشرۍ لاندې د اسلامي لښکر او د قريشو د لښکر تر مينځ سخته نښته وشوه. په دې غزا کې ۷۰۰ مسلمانانو او ۳۰۰۰ مشرکانو برخه اخيستې وه چې په پايله کې ۷۰ مسلمانان شهيدان شول. چې د نبې ﷺ تره حمزه هم پکې ؤ او ۳۷ مشرکان ووژل شول.

تر دې جگړې وروسته د يهودانو بله قبيله بنو نضير د نبې کریم ﷺ د وژلو د دسيسې له امله له مدينې څخه وشړل شوه.

د هجرت په پنځم کال مدينه د کافرو د بېلابيلو ډلو لخوا محاصره او د احزاب يا خندق غزا رامنځ ته شوه چې له لويې مرگ ژوبلې څخه پرته د کافرانو په ماتې پای ته ورسېده. په همدې کال د يهودو درېيمه قبيله بنو قريظه د معاهدې د ماتولو او د خندق د جنگ په وخت کې د کافرو سره د لاس يو کولو له امله محاصره شوه. چي په ۲۵ مه ورځ د هغوی سړي ووژل او ښځې او ماشومان يې غلامان او مال يې غنيمت وگرځول شو.

د هجرت په ۶ کال د شعبان په مياشت کې د بنو المصطلق غزا رامنځ ته شوه چې پکې د منافقانو لخوا په عائشي رضي الله عنه باندې تور هم ولگېد چې وروسته الله تعالی په دې اړه په سورت نور کې د هغې پاکوالی راولېږه.

د ذالقعدي په مياشت کې د رسول الله ﷺ او د مکې مشرکانو تر منځ د حدیبیې په مقام کې صلحه وشوه. د سولې څخه وروسته نبې کریم ﷺ بېلابېلو پاچايانو ته ليکونه وليږل او هغوی ته يې د اسلام دعوت ورکړ. د هجرت په ۷ کال د محرم په مياشت کې خيبر فتحه شو، په دې غزا کې ۱۴۰۰ صحابه وو گډون کړی وو.

د هجرت په اتم کال د موته غزا رامنځ ته شوه.چې د شام برخه ده او په دې غزا کې د اسلامي لښکر درې قومندانان: زيد بن حارثه، جعفر طيار او عبدالله بن رواحه رضی الله عنهم شهيدان شوي وو.

د همدې کال د رمضان په لسمه نيټه د قريشو د خيانت له امله نبې کریم ﷺ د مکې د فتحه کولو لپاره د لس زره لښکر سره له مدينې څخه روان شو چي د رمضان په ۱۷ د چهارشنبې په ورځ د نبې کریم ﷺ په لاس مکه فتحه شوه. د همدې کال د شوال په ۱۶ نيټه د حنين غزا رامنځ ته شوه. په همدې مياشت کې يې طائف محاصره کړ، خو د محاصرې د اوږدېدو له امله محاصره ختمه او مسلمانان بېرته ستانه شول.

د هجرت په نهم کال د رجب په مياشت کې د حجاز له ټولو څخه بهر د تبوک غزا رامنځ ته شوه چې له وسلوالې نښتې څخه پرته اسلامي لښکر بريالی راستون شو چي په دې غزا کې ۳۰۰۰۰ صحابه شريک وو او دې سفر ۵۰ ورځې دوام وکړ.

د هجرت په لسم کال د ذالقعدي په ۲۶مه د شنبې په ورځ رسول الله ﷺ دحج د ادا کولو لپاره له مدينې څخه روان شو او د ذالحجې په څلورمه نيټه مکې ته ورسيد. د حج مراسيم يې تر سره او خلکو ته يې د حج طريقه او اسلامي قوانين بيان کړل.

رسول الله ﷺ د هجرت په يوولسم کال د صفر د مياشتې په ۲۹ مه نيټه د دوشنبې په ورځ ناروغه شو چې دهمدې کال د ربیع الاول د مياشتې په ۱۲مه نيټه د دوشنبې په ورځ د ۶۳ کالو په عمر له دې فاني نړۍ څخه رخصت شو.

إنا لله و إنا إليه راجعون. زمونږ مور او پلار دې ورڅخه قربان وي

انسان که غواړي څو نېکمرغه ژوند ولري، نو بايد د الهي پيغمبرانو له جملې نه د يوه سيرت ولولي، له پيغمبر پرته بل هر څوک چې د پيغمبر پيرو نه وي، که په هره اندازه ستر عالم او پوهه شخصيت وي، زمونږ لارښود نشي جوړيدای، ځکه چې حقيقي پوهه ورسره نشته او څوک چې حقيقي علم او پوهه ونلري، ممکنه نده چې مونږ ته دې د ژوند سم او غوره نظام راکړي.

له هر راز تعصب پرته او په پوره پوهه او کامل علم سره وايو چې آن په ټولو پيغمبرانو عليهم السلام او د ټولو دينونو مخکښانو له منځ نه يوازې د حضرت محمد ﷺ شخصيت دی چې د بشریت د لارښوونې او هدايت لپاره مرجع ده ځکه چې پر هغه مبارک نازل شوی کتاب لا تر اوسه په خپله اصلي بڼه او الفاظو موجود دی، او د هغه سيرت هم له ټولو اړينو تفصيلاتو سره چې د بشریت د هدايت او لارښوونې لپاره لازم دی، له نهايت معتبرو او مستندو مراجعو مونږ ته رسېدلی دی.

د رسول الله صلى الله عليه سیرت مونږ ته څه پیغام لري؟

لومړنی څيز چې مونږ يې د رسول الله ﷺ په دعوت کې گورو هغه د رنگ، نسل، قوم، ژبې او وطن په اړه د هر ډول توپير او تعصب سره مخالفت دی، هغه انسان ته د انسان په بڼه خبره لري، او داسې اصول ورته په مخ کې کېږدي چې په هغو کې د ټول بشریت خير او فلاح نغښتي ده، هر څوک چې دغه اصول ومني، مسلمان او د اسلامي امت غړی گڼلی شي، هغه که تور وي او که سپين، په ختيځ کې ژوند کوي او که په لويديځ کې، عرب وي او که عجم!... نو ځکه ويلی شو چې د عقيدوي وحدت له جوړښت نه وروسته هېڅ ډول زيات او کم توپير، هېڅ ډول طبقاتي يا توکميز تبعيض، هېڅ ډول ژبنی، قومي او جغرافيايي بېلتون او جلاوالی د دې امت يو انسان له بل انسان نه بېلولی شي.

هغه اصول چې رسول الله صلى الله عليه د بشریت د وضعيت د ښه کېدو په موخه زمونږ مخې ته ايښي دي:

د الله ﷻ د وحدانيت په اړه پراخ تصور درلودل:

لومړنی اصل د الله ﷻ وحدانيت منل دي، یوازې پدې معنا نه چې خدای شته او یو دی، بلکې پدې معنا چې هغه په یوازې توګه د کایناتو خالق، مالک، مدبر او حاکم دی، پدې کایناتو کې بل هېڅوک هم داسې نشته چې حاکمیت او اقتدار ورسره وي، د امر او نهی حق ولري او یا د حلال څیز د حرامولو او حرام څیز د حلالولو اختیار ولري.

د اسلام بلنه دا ده چې مونږ الله ﷻ پدې بڼه وپېژنو چې مونږ یوازې د هغه بندگان یو، او بل هېڅوک حق نلري چې د هغه د قانون خلاف پر مونږ واک وچلوي، هغه ذات دی چې زموږ ژوند او مړینه په پوره توګه د هغه په اختیار کې ده او که هغه زموږ د مرګ فیصله وکړي، نو هېڅوک نشته چې مونږ وژغوري، او که مونږ ته ژوند را وبښي نو هېڅوک نشته چې له مونږ نه ژوند واخلي.

په داسې حالت کې که مونږ له الله ﷻ نه پرته د بل چا حکم پر ځان منو او یا هم د خپل خواهش له مخې په هر لوري چې زموږ زړه وغواړي د الله ﷻ د امر په خلاف ولاړ شو، نو نو ددې معنا دا ده چې مونږ د خپل ژوند مخه هغه لورته ګرځوو چې د ټولو کایناتو یون او حرکت د هغه مخالف لوري ته دی، او دا نو ډېر خطرناک ټکر دی، چې زموږ او د کایناتو نظام ترمنځ به پیښیږي. د رسول الله ﷺ بلنه دا ده چې دغه تصادم او ټکر ختم شي، او د انسان د ژوند قانون او ضابطه هماغه وي، چې ټول کاینات د هماغه سره سم فعالیت لري، نو انسان به ځان قانون جوړوونکي نه ګڼي او د الله ﷻ له قانون پرته به بل قانون نه مني، او پدې باور به وي چې د الله ﷻ قانون د نړۍ یوازینی حق قانون دی، نور ټول قوانین چې د الله ﷻ د قانون سره په تصادم او ټکر کې وي، باطل دي.

د رسول الله ﷺ په بلنه کې یوه بله نکته دا وه چې پیغمبر د حال او قال په ژبه نړیوال پوه کړي وو چې زه د الله ﷻ استازی یم، هغه زما په وسیله خپل قانون بشریت ته استولی دی، زه خپله هم ددغه قانون پابند یم او نشم کولی څه پرې زیات او یا کم کړو، دا د قرآن قانون دی چې د الله ﷻ له لوري پر ما نازل شوی دی، او زما سنت د همدغه قانون چې زه یې پر تاسې تطبیقوم، عملي تفسیر دی، او زه لومړنی څوک یم چې دغه قانون ته غاړه ږدم (وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ) او بیا ټول انسانیت ته بلنه ورکوم چې د نورو قوانینو پیروي پرېږدي او د همدغه قانون پیروي وکړي.

باید ووايو چې هېڅوک دې پدې کې شک نه کوي چې پیغمبر ﷺ څنګه کولی شي، په خپلو سنتو عمل وکړي، حال دا چې سنت د هغه مبارک وینا او کړنې ته ویلي شي.

حقیقت دا دی چې لکه څنګه چې قرآن کریم د الله تعالی له لوري نازل شوی دی، په هماغه بڼه پیغمبر ﷺ هم د هغه د استازي په توګه چې د کوم

کار امر کړی او یا یې ترې نه منع کړې ده، ټول د الله ﷻ له خوا نه وو! نو په همدغه اوامرو په خپله رسول الله ﷺ داسې عمل کولو کوم چې له نورو مؤمنانو نه غوښتل شوی وو، اما که په کوم کار کې به یې شخصي-نظر درلود او یا به یې د خلکو په دنیاوي امورو کې مشوره ورکوله، نو بیا یې په ډېرو داسې ځایونو کې د بل چا نظر ته په خپل نظر ترجیح ورکړې ده، چې دا هم په خپله د هغه سنت ؤ، چې په هغو مسایلو کې چې قطعي نص یا حکم به په کې نه ؤ، د مشورې او د نظر او بیان د آزادۍ د کلتور رواجولو په موخه یې مطرحول.

حقیقي آزادي:

د حقیقي آزادي تصور له دین پرته بل هېچا هم انساني ټولنې ته ندی ورکړی، پدې تصور کې وینو چې انسان یوازې د الله ﷻ بنده دی، نه د بل چا، که هغه رسول الله ﷺ هم وي! او په دې ترتیب سره اسلام په یوه انسان د بل انسان خدایي د تل لپاره له منځه یوړه.

ددې ترڅنګ هغه لویه پېرزوینه چې دغه پیغام پر بشریت وکړه، د الهي قانون برلاسی وو، چې د رد او بدل اختیار یا کمولو او زیاتولو واک یې هېڅ دیکتاتور پاچا، قانون جوړوونکې دموکراتیکې شورا او کوم بل چاته نه دی ورکړی.

د الله ﷻ په وړاندې د ځواب ویلو احساس:

یوه بله خبره چې رسول الله ﷺ د الله ﷻ بنده ګانو ته وکړه، دا وه چې تاسې د الله ﷻ په وړاندې مسئول او ځواب ویونکي یاست، تاسې یې په دې نړۍ کې یې مهاره اویښ په څېر برېښي نه یاست، چې هر څه مو زړه وغواړي نو سرته یې ورسوئ، او په هره کرونده کې مو چې زړه وي وڅړئ، هېڅوک به هم له تاسې نه پوښتنه ونه کړي، بلکې تاسې به د خپل معبود او خالق په وړاندې د یوې یوې خبرې او ټول ژوند په اړه حساب ورکوئ، له مرګ نه وروسته به راژوندي او د خپل رب پر وړاندې د حساب کتاب لپاره ودرول شئ.

د سول الله ﷻ بلنه مونږ ته را ښيي چې اخلاق یوازې د ګوښه ناستو راهبانو، دروېشانو او خانقاه کې ناستو خلکو لپاره نه بلکې د دنیوي ژوند په هر اړخ کې د بوختو خلکو لپاره اړین دي.

محمد ﷺ خلکو ته وښودل چې د ولایت مرتبې ته انسان یوازې په ګوښه کیناستلو او الله، الله ویلو نه رسېږي بلکې د ولایت مرتبه دا ده چې واکمنان، قاضیان، جنرالان، قوماندانان، تاجران او... د واقعي دنیادارو په بڼه څرګند شي، په هر ځای او حالت کې دیانت او له الله ﷻ نه وېره ثابتې کړي، پدې توګه رسول الله ﷺ اخلاق او روحانیت د رهبانیت او ګوښه خوښونې له

کونجونو نه را وویست او د اقتصاد، ټولنې، سیاست، عدالت، سولې او جنگ میدانونو کې یې په کار واچوه.

د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د لارښوونو برگټونه:

.. دا د رسول الله ﷺ د لارښوونو فیض او برکت ؤ، چې د هغه د نبوت له پیل سره، غلو او لارښوونکو له جنایت نه لاس واخیست او

په الله ﷻ او د هغه په رسول یې ایمان راوړ او بیا له هغوی نه داسې شخصیتونه جوړ شول چې تر هر چا زیات امانت داره او د انسانیت د عزت، نفس او مال ښه ساتندویان وو.

له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه وړاندې نړۍ واکمنان پېژندل چې په ظلم، زور او وژنو سره یې خپل ولسونه تر فشار لاندې نیولي وو، په لوړو مایو کې اوسېدلو سره یې د خدایي دعوه کړې وه، ملتونه یې اسیر کړي وو، د هغوی پر ناموسونو یې تیرۍ کاوه او شتمنۍ به یې لوټلې، اما رسول الله ﷺ بیا نړۍ ته داسې واکمنان ور کړل چې په ټولنه کې یې د عادي خلکو په څېر ژوند درلود او د عدل او انصاف په قایمولو سره یې د خلکو پر زړونو واک درلود.

که یو څوک پدې پوهېدل غواړي چې د رسول الله ﷺ ددې طریقې به د هغه پر امت څه اغیزې شوې وي، نو کولی شي د تاریخ هغه پاڼې وګوري چې کله مسلمانان اندلس ته ننوتل نو خلکو سره یې څه ډول چلند وکړ، او چې کله مسیحیان پر هغوی برلاسي شول نو هغوی له مسلمانانو سره څه ډول چلند وکړ او یا هم د صلیبي جګړو پرمهال چې کله مسیحیان بیت المقدس ته ننوتل نو له مسلمانانو سره یې څه ډول تعامل وکړ او بیا چې مسلمانانو هغه بېرته ونیوه نو له مسیحیانو سره یې څه ډول رویه وکړه.

مسلماننه وروره او مسلمانې خوري!

دا نو د رحمت د استازي له ځلاند سیرت نه یو څرک ؤ، چې ستاسې په مخ کې مو کېښود، اوس خبره دا ده چې که مسلمانان غواړي بېرته هماغه له لاسه وتلی عزت، مجد او شوکت وګټي او له دغه ناوړه حالت نه ووزي، نو باید چې پر قرآن او سنت او نبوي سیرت باندې ځان پوهه کړي او هغه په خپل ژوند کې عملي کړي، بیا به وګورو چې څه ډول د اسلامي تمدن لمر د نړۍ پر آسمان را وڅېږي او ستړي او ستومانه انسان ته به نېکمرغه او هوسا ژوند ورپه برخه شي.

إن شاء الله تعالی

وصلی الله علی سیدنا محمد و علی آله وصحبه آجمعین.

جمعیت اصلاح افغانستان

د دعوت او ارشاد خانګه

د سیرت النبی ﷺ یومیلیوني بروشر

درحمت استازی

